

A művész, aki sohasem foglalkozott festészettel és szobrásszal: Szombathy Bálint a városi élettérben figyelt fel spontán nyelvi jelenségekre, hátrahagyott vizuális nyelvi képződményekre, melyeket lefotózott és saját műveivé fogadott. Hogyan válik műalkotássá a lepergő vakolatú fal vagy egy elektromos kábel? Nem mindennapi kiállítás várja a Pécsi Galéria látogatóit július 26-tól augusztus 25-ig.

A kiállításon 40 darab hetvenes évekbeli, vintage minőségű fotó kerül a közönség elé. A több száz egyéb exponátumot digitális vetítés, illetve digitális vászon- és papírnyomat formájában ismerheti meg a közönség. A kiállítási anyag időben igen nagy időszakot ölel fel: 1971–2012 közötti emlékeket mutat be.

Szombathy Bálint városi környezetben végzett vizuális jeltani kutatásainak kezdete 1971-re nyúlik vissza. A zárt műtermeken és kiállítói tereken kívül – a közterületeken – kereste munkálkodásának helyszíneit és a városi élettérben olyan spontán nyelvi jelenségekre, névtelen szerzők tevékenysége nyomán hátrahagyott vizuális nyelvi képződményekre figyelt fel, melyekről úgy vélte, teljes mértékben kielégítik festészeti-szobrászati elvárásait. Így hát lefotózva és környezetükből kiemelve saját műveiként fogadhatja, illetve fogadtathatja el őket. Az alkotói kisajátítás modernista gesztusával több száz felvételtől álló gyűjteményt alakított ki, melyeknek tárgya egytől-egyig talált eredetű, vagyis objet trouvé.

A művész a számára vonzó vizuális jelenségekre főként az épületfalakon lelt rá. Felfigyelt többek között azokra az üres felületekre, amelyek konkrét üzeneteket tartalmazó cég- vagy reklámtáblák eltávolítása nyomán, illetve korrózió, festékpattogzás következtében jöttek létre. A

nyelvi roncsolódás különféle folyamatait vizsgálva osztályokba sorolta őket, melyeknek közös jellemvonása az volt, hogy néhai tartalomközvetítő funkciójuk jelfunkcióvá alakult át, és metanyelvi minőséget vett fel. Az üres felületeket Szombathy az üres vászon művészetfilozófiai problematikájával helyezte párhuzamba.

Ugyancsak a házfalak nyelvi állományát kutatva figyelt fel azokra az ecsettel felvitt színminta felületekre, amelyek az absztrakt festészet alapmintáival mutatnak egybeesést. A homlokzatok kifestését végző ismeretlen falfestők által hátrahagyott kérészélű színmozaikokban meglátta az analógiát a magas művészet nyelvi standardjaival.

Az alkotástípusok harmadik nagyobb csoportját képezik az ugyancsak a városi élettérben dokumentált, eredetileg haszonelvű célokat szolgáló plasztikai alakzatok, amelyek viszont szobrászati párhuzamokat vetnek fel; ilyenek az elektromos kábelek. Ezek a változás és az eltűnés állapotában érhetők tetten, a néhány évtizede fényképezett jelenségek ugyanis már rég nincsenek meg.

A megnyitó július 26-án 17.00 órakor lesz a Pécsi Galériában, a kiállítást megnyitja Pinczehelyi Sándor festőművész.

Részletek:

<https://www.pecsigaleria.hu/programok/varosjelek-szombathy-balint-kiallitasa{jcomments off}>

Forrás: ZSÖK